

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 2 คน

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา และนำตัวแปรที่ได้นั้นไปดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสหวิทยาเขตจตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน

30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน รวบรวมข้อมูลนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อหาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และตั้งชื่อองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.2 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.3 นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1 ผู้บริหารจัดประชุมปฏิบัติการครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

3.4 ผู้วิจัยได้นิเทศแนวการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อสอบถามติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กับครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบโดยการวัดและประเมินผลจากคุณภาพผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

หลังจากทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวนทั้งหมด 124 คน โดยประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต จตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม

สรุปผล

ผลการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ในภาพรวม ตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .623 ถึง .871 ซึ่งมีความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 9.522 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 8.326 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 11 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ”

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 16 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .701 ถึง .950 มีความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 14.104 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.536 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 16 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า “การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม”

1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 23 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .639 ถึง .923 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.630 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 28.029 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 23 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า “การเป็นผู้นำร่วม”

1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .803 ถึง .867 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.571 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.722 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า “การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน”

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .585 ถึง .760 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.721 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 3.120 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า “การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน”

1.2.6 องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .542 ถึง .731 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.516 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.353 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 6 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 6 ว่า “การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร”

1.2.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .506 ถึง .879 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.989 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 7 ได้มีค่าเท่ากับ 2.974 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 7 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 7 ว่า “การติดตามผลความสำเร็จ”

1.2.8 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .527 ถึง .813 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.317 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 2.151 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 8 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 8 ว่า “การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน”

2. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 จากการศึกษาแนวคิดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการ สื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาคและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผน และกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือ ในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงาน บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

2.1.3 องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำ

การเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม

2.1.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอน สร้างวิสัยทัศน์ร่วม การสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน

2.1.5 องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก

2.1.6 องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ประกอบด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตรต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้

2.1.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล

2.1.8 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์

2.2 รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.41 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ 19.01 รองลงมาเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.31 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.79 ตามลำดับ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2561 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการทดสอบ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด เขตพื้นที่ และประเทศ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่านักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีและดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) ผลงานนักเรียนด้านความสามารถทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังจากการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันและได้รับรางวัลในการแข่งขันจำนวนมาก ทั้งระดับพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด และระดับประเทศ

ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ด้านเพศ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 65.32 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68 ด้านอายุ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 37.57 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.41 และอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ และด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 70.17 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83

จากการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนางานวิชาชีพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

สรุปได้ว่าโดยรวมทุกองค์ประกอบมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ในด้านกระบวนการนำไปใช้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ส่วนด้านผลการใช้รูปแบบ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

อภิปรายผล

ในการวิจัย การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยแยกเป็น 4 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชนองค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ปีการศึกษา 2561 มีการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาใช้ในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในช่วงระยะแรกของการนำมาใช้ เป็นมิติใหม่ของการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของครู เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนวิชาชีพครูที่เหมาะสมกับยุคสมัย ประกอบกับสถานะที่บุคลากรในโรงเรียนมีข้าราชการครูอาวุโสใกล้เคียงกับข้าราชการครูบรรจุใหม่ซึ่งเกิดช่องว่างระหว่างวัยและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนน้อย การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู และลดช่องว่างระหว่างวัย โดยใช้องค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบ ดังนั้น องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงควรมีความสอดคล้องกับบริบทชุมชนและบริบทของสถานศึกษาและใน 8 องค์ประกอบดังกล่าวนี้ ถือว่ามีครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2554) ได้นำเสนอองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วย 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) ภาวะผู้นำ

ร่วม 3) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ 4) ชุมชนกัลยาณมิตรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 96) ซึ่งผลการวิจัยได้พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มาจากข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนำเสนอเป็น 6 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วม เป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทางเส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงเป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน รวมกันด้วยใจจนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ภาวะผู้นำร่วม คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมและภาวะผู้นำร่วมกันให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ชุมชนกัลยาณมิตร เป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชนมีคุณลักษณะคือมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตน เป็นวิถีแห่งอิสรภาพและเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันบนพื้นฐานความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรมคุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตน และ 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นรูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความแตกแยก และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

2. การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่มและบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาสติและสมาธิเป็นฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การ

จัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันกับนานาชาติ ร่วมกันกับครู และครูผู้สอน มีการพัฒนาความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ (professional learning and development) มีจุดเน้นของการเรียนรู้ที่สำคัญสองประการคือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนพื้นฐานของประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณของความเป็นครู คือ การเรียนรู้เพื่อรู้จักตนเอง รู้จักผู้เรียนที่มากกว่าความรู้ ความฉลาดทางอารมณ์ และการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญ ความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นโครงสร้างการเรียนรู้ในการที่ครูรักษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเองไว้ เป็นทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพและเป็นบันไดอาชีพ ในการเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ทำให้การเรียนรู้มีคุณภาพอยู่เสมอ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มี

วัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันทำงาน รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นำเสนอเกี่ยวกับทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และสร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานของความสมัครใจ ร่วมกันสร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ จนเกิดความรักและความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ มีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีแนวปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากร นักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล โดยการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล และสร้างเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554: 32-33) กล่าวว่า หลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ หลักการมีส่วนร่วม ชุมชนแห่งการเรียนรู้เปิดโอกาส และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตาม มีความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน มีสมาชิกของชุมชนที่มีคุณภาพ และมีจิตใต้สำนึกเพื่อส่วนรวม เข้ามาร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบในทุกกระบวนการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิบูล ทาชา (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน มีบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา จำนวนทั้งสิ้น 15 รายวิชา และได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้วิจัยหลายประการ คือ การรู้จักใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักจิตวิทยาในการทำงานเป็นทีม การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน การมุ่งคุณภาพของงาน และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์อร สดเอี่ยม (2560) ผลการวิจัยพบว่า ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย ประกอบด้วย

6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน 2) มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ 3) การแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ 4) การลงมือปฏิบัติและทดลอง 5) ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 6) การมุ่งที่ผลลัพธ์

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐาน การเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำเสนอผลการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพิ่มขีดความสามารถของสถานศึกษา เปรียบเทียบกับโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยร่วมกับครู และบุคลากรในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ให้ความสำคัญและส่งเสริมครูผู้สอนให้มีความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ผลงานของครู นักเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาให้มีความน่าสนใจรวมทั้งสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบ คอยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ มีการสังเกตการณ์ร่วม มีการนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยน นำมาใช้แก้ปัญหาและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stoll et al (2003: 3) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มหรือเดี่ยวได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และมองว่าครูทุกคนคือผู้เรียนซึ่งเรียนรู้จากผู้ร่วมงานซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hord (2010: 5) กล่าวว่า ลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าองค์กรที่มีลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน

โรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้น ฝ่ายบริหารอันประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนต้องมอบความไว้วางใจให้ครูและผู้ร่วมงานทุกฝ่ายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ มีอำนาจ และการตัดสินใจร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลวิจัยพบว่า ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมายการแบ่งระดับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุป และข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่ การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ระหว่างครูเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม ครูต้องมีทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิด แก้ปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนา ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ที่ดีของสถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาได้ทำการจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษาได้มีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 5) สถานศึกษามีแนวการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทยผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือ รวมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การสร้าง ภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิง อุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหาร ครู และ บุคลากร ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถสร้างภาพ ความเชื่อมโยงและทิศทางการดำเนินงานสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน การสร้างวิสัยทัศน์การดำเนินงานที่ดี ผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์

และสามารถนำโรงเรียนสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้โรงเรียนจัดกิจกรรมได้ครอบคลุมทุก มาตรฐานและทุกตัวบ่งชี้ มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง และผ่านการรับรองการประเมินการ บริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (OBECQA) นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนา ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและยกระดับสู่มาตรฐานสากล นักเรียนมี ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม รักชาติวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ ห่วงดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง มีระเบียบวินัย เคารพ กฎหมาย ใฝ่เรียนรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะ ขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่อ อำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มีความละอายนเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา คำนึงถึงผลประโยชน์ของ ส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายร่วม (shared vision/goals) การรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้จำเป็นต้องเห็น ภาพ/ทิศทางแห่งความสำเร็จที่เป็นความหวังร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูใน บริบทสถานศึกษามือถือประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้ง นำเสนอบทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สู่การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรม แห่งการเรียนรู้ครูต้องเรียนรู้วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมของโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่โดย ครูร่วมกันเรียนรู้ มีการเสริมพลังอำนาจ สร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ พร้อม กับนำวัฒนธรรมของโรงเรียนบูรณาการเข้ากับวัฒนธรรม ค่านิยม คุณค่าของตนเองที่สามารถ ปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการวางรูปแบบพฤติกรรมและการรับรู้ เพื่อประยุกต์กับการจัดการ เรียนการสอน ไปสู่เป้าหมายร่วมกันของโรงเรียน ให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ใน ระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กรส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ดีของ สถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและ

วิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษามีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 5) สถานศึกษามีแนวการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือร่วมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** โรงเรียนมีโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการ ใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน ทั้งนี้ โครงสร้างการบริหารชุมชนที่ดีมีคุณภาพจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความมีระเบียบเรียบร้อย บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า โครงสร้างสนับสนุนชุมชนจะสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคงอยู่ ได้แก่ การอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตรระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ เน้นปฏิบัติงานแบบทีมงาน จัดสรรปัจจัยสนับสนุนการทำงานแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญกำลังใจ และบรรยากาศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามือองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยทางด้านการบริหารอยู่จำนวน 4 ปัจจัย ที่ร่วมกันพยากรณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) ระบบขององค์การ 3) โครงสร้างขององค์การ และ 4) การบริหารจัดการ

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งประกอบไปด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร โดยต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรมีความศรัทธาร่วมกันตามหลักการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน สร้างความรู้สึกรัก ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม มีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน เพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู ยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก และมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข รวมทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า ชุมชนกัลยาณมิตร มุ่งความเป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงานและการอยู่ร่วมกันโดยเน้นวัฒนธรรมแบบเปิดเผย สร้างความรู้สึกปลอดภัย อิสระ วางใจ และเคารพซึ่งกัน และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมาย การแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PCL คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PCL ที่มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) เป็นชุมชนที่มีฉันทะและศรัทธาในการทำงาน 3) เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ 4) เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** สถานศึกษาได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามเชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัณยจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์และโซเชียลมีเดียในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ

สร้างเครื่องมือการประเมินเป็นระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ ส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง สร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นคว้า การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน สร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นให้มีความเข้าใจง่าย และเป็นระบบที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554: 32-33) กล่าวว่า หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล มีการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อสามารถประสานเกื้อกูลกันระหว่างศูนย์การเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายระหว่างศูนย์การเรียนรู้อื่น ๆ ได้สร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สมตติกุล (2557) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีด้านที่เป็นจุดแข็ง คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ คำวาง (2559) ผลการวิจัยพบว่า ทีม PLC ได้ดำเนินกิจกรรมโดยวิเคราะห์ปัญหาการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม/แผนการสอน การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้/การปฏิบัติกิจกรรม ข้อเสนอการแสดงความเห็นสะท้อนความคิดของทีม และข้อสรุปเพื่อการนำไปปรับปรุงแก้ไข ชั้นนิเทศ กำกับ ติดตาม เชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัณจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์ และโซเชียลมีเดีย

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความมุ่งมั่นร่วมมือกันในการนำองค์กรสู่มาตรฐานสากล ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงรางวัลการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (OBECO) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ใน

พระบรมราชินีนาถ เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติโดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน หัวหน้าชุมชน และนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ปลุกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้และบริหารจัดการศึกษา พัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนตามบริบทของโรงเรียน ให้น่าอยู่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนอยากรู้ คุณครูอยากสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 2-3) กล่าวว่า มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ ความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ได้ประกอบไปด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เกิดจากการมีส่วนร่วม รวมพลังของทีมแสดงออกต่อกันในการเป็นผู้นำร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เกิดเป็นบทบาทตามโครงสร้างจึงกำหนดเป็นโครงสร้างของการบริหารชุมชน ที่เป็นชุมชนกัลยาณมิตร เอื้ออาทรต่อกัน แบ่งปันประสบการณ์ เฝ้าติดตามความสำเร็จของกันและกัน ยินดีในความสำเร็จร่วมกัน รายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนด้วยความตั้งใจ จึงเป็นความร้อยเรียงที่เกิดจากผลของการปฏิบัติตามองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบ ทั้งนี้การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจาก

หลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงใน ยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อหาความเชื่อมั่นของรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับลักษณะ และกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญว่าคู่มือการใช้ รูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ใช้กระบวนการเทียบเคียง สมรรถนะ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิง คุณลักษณะและเชิงปริมาณ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพด้านความ เหมาะสมของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ รูปแบบมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนา การศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโขงเหนือ จังหวัดเชียงราย มีความเหมาะสม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560) ซึ่งพบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมารมณอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 พบว่าหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่ม สารการเรียนรู้เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการ ทดสอบ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด เขตพื้นที่ และประเทศ นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหา พฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีผลงานดีเด่นและได้รับรางวัลหลายรางวัล ดังนั้น งานมหกรรม ความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้นำ ตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน และได้รับเหรียญรางวัลดังนี้ ได้เหรียญทอง 35 เหรียญ เหรียญ เงิน 37 เหรียญ เหรียญทองแดง 17 เหรียญ และเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันระดับภาค 2 รายการ รวมถึงความสำเร็จที่เกิดจากการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานภายนอก รับรองความสำเร็จ ของครูและนักเรียน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ครูผู้สอนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เป็นตาม เป้าหมายของโรงเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทางของ รูปแบบ รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การ ดำเนินงานตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามองค์ประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการ เรียนรู้เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิง วิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ซึ่งสมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดมสิน คันธภูมิ (2558) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สูงขึ้น มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิด แก้ปัญหา กระบวนการทำงานแบบกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกได้ดีขึ้น

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่ อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม พบว่าผลรวมเฉลี่ยของความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ ในระดับมากที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชนทางวิชาชีพ รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนทางวิชาชีพ และน้อยที่สุดคือ องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา แก้ววิเชียร (2561) ผลการวิจัย พบว่าครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับการศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไปใช้ ผู้นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบฯ จากคู่มือการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียดในทุกประเด็นเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.2 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้

1.4 ควรมีการเสริมแรง สร้างขวัญและกำลังใจ เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ ทั้งนี้อาจเป็นไปในรูปแบบของการให้โอกาสในการศึกษาต่อหรือเข้ารับการศึกษาอบรมตามโอกาสอันควร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนากิจการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ส่งผลต่อเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมาย